

om Adgang for Kvinder til at blive Præster, „Mænd“ ogsaa betyde Kvinder. Derom er der slet ingen Tvivl. Saa det er fuldstændig ligeegyldigt, om der staar „Personer“ eller „mandlige teologiske Kandidater“. Overalt i den danske Lovgivning bruges Udtrykket „Mænd“, men i samme Øjeblik vi vedtager Lovforslaget om Adgang for Kvinder til Statens Tjenester og Hverv, betyder „Mænd“ ogsaa Kvinder, saa er der Adgang for Kvinder.

Hovedindvendingen fra det ærede Medlems Side var denne, at der ikke kræves Præsteløfte aflagt af dem, der her er Tale om. Rent bortset fra, at jeg personlig mener, at det bedste er, at vi fuldstændig afskaffer Præsteløftet — jeg tror, det er det bedste, at vi giver Præsterne Lov til at vidne frit ud fra deres Hjerters Overbevisning, og saa lader den Menighed, som skal lytte til det Vidnesbyrd, afgøre, om de kan bruge den Præst eller ikke —, rent bortset fra denne min personlige Mening maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er almindelig Enighed om, at det Præsteløfte, vi har, ikke er heldigt. Dette er en almindelig Mening, som fandt udelt Tilslutning i det kirkelige Udvalg i sin Tid fra alle kirkelige Lejres Side; man ønskede derfor en Ændring af Præsteløftet, og det Forslag til et nyt Præstevielsesritual, vore Biskopper har udarbejdet, gaar ud paa at afskaffe Præsteløftet, saaledes at man nøjes med Ordinationsløftet.

For øvrigt er de Personer, Talen er om i de første fire Stykker, Folk, som er præsteviede, og de, der falder ind under første Punkt, har aflagt et Præsteløfte, et Præsteløfte, som i meget minder om vort; men blot er strammere. Det ærede Medlem maa altsaa mene, at de Præster, der nede i Sønderjylland bliver siddende i deres Embeder efter Genforeningen, fordi Menighederne ønsker at beholde dem, ikke skulde kunne blive siddende uden at aflægge det danske Præsteløfte. Det forekommer mig, at det ærede Medlem anførte for dette Biskop Poulsen; men hvis jeg har Ret i den Formodning, at det ærede Medlem nævnedes ham til Forsvar for at kræve et saadant Præsteløfte, tager det ærede Medlem i høj Grad fejl, idet Biskop Poulsen udtrykkelig siger, at de maa faa Lov til at blive siddende i Embederne uden anden Betingelse end den, at de aflægger „Embedseden til Konge og Grundlov“. Det vilde dog være for urimeligt, om vi vilde komme og sige til dem, der har siddet som Præster i disse Embeder maaske i en Menneske-

alder: Nu kan I ikke fungere videre uden at aflægge dansk Præsteløfte.

Hvad Frimenighedspræsterne angaar, mener jeg, at det, at de har tjent som Frimenighedspræster, er den bedste Garanti. De har desuden Biskoppens Tilladelse til at fungere i vore Sognekirker. Det vilde dog være urimeligt at sige til dem, efter at de har siddet maaske adskillige Aar som Præster: I kan ikke faa Lov til at fungere videre uden at aflægge dansk Præsteløfte. Hvad angaar de amerikanske Præster og Missionærene, er de jo ordinerede og har ved Ordinationen aflagt det danske Ordinationsløfte, saa der er efter min Mening aldeles ingen Grund til her at ville kræve Aflæggelse af dansk Præsteløfte, for at de skulde kunne faa Lov til at blive Sognepræster.

De Personer, der er Tale om under Nr. 5 og 6, er uordinerede, og de maa selvfølgelig gaa ind under de samme Vilkaar, som der stilles med Hensyn til Ordinationen for andre, der søger Ordination i den danske Folkekirke for efter denne at gaa ind i Præstetjenesten. Jeg tror hermed at have berørt de Indvendinger, der er fremsatte fra det ærede Medlems Side, og jeg skal her efter takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Lillelund: Jeg skal nøjes med ganske faa Bemærkninger. Hvad angaar Teologer, der gaar over i andre Stillinger, har jeg næret det samme Ønske som det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen), at man kunde lette dem Vejen tilbage til Præsteembederne. Naar jeg ikke har omtalt et saadant Ønske, er det, fordi Spørgsmaalet hænger sammen med Lønningsloven. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det var heldigt, om de kunde komme tilbage og blive Præster, og jeg mener endvidere, at det vilde være heldigt, om det kunde gaa paa den Maade, som den højtærede Minister udtalte, at der var Teologer, som i nogle Aar blev Lærere ved Skolerne eller fik Virksomhed i K. F. U. M. eller andre lignende Virksomheder, for at de derved kunde modnes til Præstegerningen. Men Vanskeligheden kommer, naar de senere vil indtræde i Præstestillingen; en Ændring af Anciennetsreglerne for en enkelt Stands Vedkommende er, som Lønningsudvalget har faaet et Indblik i, en meget vanskelig Sag. Hvis Lønningsudvalget vil gaa med til en Ændring, og det ikke kan faa Konsekvenser, er jeg enig med det ærede 20de